

מסורת הש"ס

(א) [פסחים ד.], (ב) [עיר
תוש' לעיל יא: ד"ה וזי
ובגטין עט: ד"ה פנימית].
(ג) ב"ק מט: לעיל יא. לקמן
קית. חולין קמא: (ד) לעיל
יב. (ה) [נבחים כה:].
(ו) חולין קלט: קמא: ותוס'
שם פ"י, (ז) ב"ב קה.
(ח) [דלא קרינא רש"ש].
(ט) [דברים כז].

מוסף רש"י

[illegible]

ומיקנא לא קניא עד דנפ
משום גול אאמן ואיבעי
אמר רב "אסור לזכות בב
חקך לך אפי' תימא דנפלא
זכי ליה חצרו גמי לא זכיא
הא בעי שלוחה בקטן דלי
דרכי שלום: **מתני'** "המשי
השנה נתעברה למשמכר" ^(א)

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

מה: ארישא. שוכר מישראל הוא דמיא
: וטורי דמשכיר. דכיון דלא אוגרין ליה
וו זה: בחלר דמשכיר. [א] שלא השכיר
מעלמא. וקחם גללים אפקורי מפקרינהו

בגובתא דקניא ת"ר⁶ המשכיר בית לחבירו על "השוכר לעשות לו מוזה וכושהוא יוצא לא יטלנה בידו ויוצא ומכירו נוטלה בידו ויוצא ומעשה באחד שנטלה בידו ויצא וקבר אשתו ושני בניו מעשה לסתור אמר רב ששת ארישא: הוכל של בעל הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור ומן הכירים בלבד: במאי עסקין אילמא בחצר דאגרי ליה לשוכר ותורי דשוכר אמאי של בעה"ב אלא בחצר דלא אגריא לשוכר ותורי דמשכיר פשיטא (6) ¹⁰³לא צריכא בחצר דמשכיר ותורי דאתו מעלמא קמו בה מפיע ליה לר' יוסי ברכי תנינא ד"ר יוסי ברכי תנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו מיתבי אם אמר כל מציאות שיבאו לתוכו היום תקנה לי חצרי לא אמר כלום ואם איתא להא דר' יוסי ברכי תנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו אמאי לא אמר כלום הכא במאי עסקין בחצר שאינה משתמרת אי הכי אימא סיפא יצא לו שם מציאה בעיר דבריו קיימין ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מאי הוי כיון דיצא לו שם מציאה בעיר מיבדל ברילי אינשי מינה והויא לה כחצר המשתמרת מיתבי ובל היוצא מן התנור ומן הכירים "הקולט מן האויר הרי הוא שלו ושברפת ושבחצר של בעל הבית ואם איתא להא דר' יוסי ברכי תנינא דאמר חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו אויר חצרו הוא אמר אביי כמדיק כלי בשולי פרה רבא אמר אויר שאין סופו לנוח לאו כמנוח דמי וזמי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי ליה דבעי רבא זרק ארנקי כפתח זה כמנוח דמי או לאו כמנוח דמי התם לא מיפסק ולא מידי הכא מיפסק כלי ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית תרתי אמר אביי הכי קאמר ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית אמר רב אשי "זאת אומרת המשכיר חצירו סתם לא השכיר רפת שבה מיתבי יוניי שובך ויוניי עלייה יחיבות בשילוח אסורות בגול מפני דרכי שלום יוסי ברכי תנינא חצרו של אדם קונה לו שם פרה למנוחא אמר רבא ביצה ביציאת רוב

החצרו וכי קתי חייבות בשילוח מקמי דחילופי
א לעולם אביצים ומדנפיק רובה דעתיה עיי
ל זמן שהאם רובצת עליהם שנאמר ישלח תי
לחצרו כל היבא דאיהו מצי זכי ליה חצרו וזכי
ל"ה אסורות בגול מפני דרכי שלום אי דשלחה
שילוח הוא קמן בר דרכי שלום הוא ה"ק אבי
ית לחבירו לשנה נתעברה השנה נתעברה לשו
בציפורי כאחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עי

קב.

הוא כמו שפירש רש"י במנחות (דף
הזה) מעומד לכן לרץ גובחה דקנה
מזה. ויפסד כמו ספר חורר מזה
ומי עשה כמין נגר פסולה והיו
מעומד דשילי המוכר פירות (דף
דף קא. וספ) אחר על כמין נגר היינו
במורה חומר משמע במעומד קאמר
קאמר ק גובחה דקנה לומר לי
לומר שלח מכלה מלחמות הכותל:
מסייע היה דברי יוסי ברי חנינא.
פירשתי בפ"ק (דף יא.)
קולט כמו האדיר אפאי הרי אלו
שלו. תימה ואי ליתא

דברי יוסי אחאי שנחזר על צעריה:
תרת. פ' דספון אהדיז דהלי
 שבפרט לא אצטרך
 למיחוי לגופיה דפשיטא הוא דשוכר
 בית בחזר שאין לו ברפת כלום ולא
 מחא אלא למידק שברפת לבעל הבית
 לפני שאין [בנה] לשוכר כלום [א] אבל
 שנחזר שיש לשוכר זה היקון קצת
 ישיבה לביתו לא היו דבעל הבית
 והדר תני שאף שנחזר לבעל הבית:
פרג. באומן, וא"מ אחאי אלא
 פריז נמי מקיסא אחאי
 אסורין ספין דרבי שלום גול גמור
 היו ו"ל דמרישא נוחא ליה למיפדך
 ו"ה"ה דמאי פריך מקיסא אי נמי לא

נחמני נחמפך מחספה לחיפה נחמני
 דהכי קאמר אסורתי מחסו גול גמור
 דהכי קאמר ממני דררי שלום:
 ה"א הכי אמאי אסורתי מחסו גול:
 דלמי מחסו דררי שלום ליכא
 ומתני אלאן פ"י ולא אבייט וז"ל
 לכא נביט מחסיה דה"א דמי למימר
 גמור ואלאן יס דררי שלום:
 ר"א צריבא בקמן ול"ג דשלהא

השוברן. מדאורייתא ואטו משום
ללקוח קטן יא' שלו אלא הקטן
לקח הדינים בלא שילוח שעדיין לא
זכה בעל השובר בדינים ומימה דאפי'
בגדול לא ילוקמי וכגון שנתן דא'
בן גבאי חתם הדינים בשעה שראו
רובצת עליהם ולא נחמיו לזכות
בדינים עדיין דאקור הוא אלא עשה
בן כדי שלא יזכה בעל השובר
בדינים אח"כ (ו) ויחלה ונטען
עכשיו ויחלה בזה:]

אם איתא להא דאמר רבי
מדעתו קרי כאן 'כי יקרא'
הוא דאיחייבה לה בשלילה
תצירו אי הכי אמאי אסורות
ה והשתא דאמר רב יהודה
ח את האם והדר את הבנים
ליה וכל היכא דאיתו לא מצי
ל מעליא הוא אי דלא שלחה
של קמן חייב להחזיר לו מפני
השכיר לו לאחרים נתעברה
זהב לשנה מדינר זהב לחדש
ובא

עין משפט
גר מצוה

פח א מ"י פ"ו מהל' שפירות הל' ג ופ"ה מהל' תפילין הלכה יא סנה' עשין ג טו"ט ח"מ ס"י שד ספ"ק ג ומו"ט ע"י י"ד ס"י רמ"א ספ"ק ג [רב אלכס כמ"ן וכסוף הלכות מחזה דף ע"א:]

שם ב' ח"י ס"ה מהל'
חפילין הלכה יא
סמג עשן נג טוש"ס י"ד
:ס

צ ג מ"י פ"ו מהלכות
שפירות ה"ה ופ"ן
השנים ונמנ"ד חסנה
סמג עש"ן פט טו"ע ח"מ
פ"י ש"ג עש"ף ג:
צא ד טו"ע שס
הג"ה:

צב ה' מ"י שם ה' ב
טוש"ע שם סעף ב:
צב ו' מ"י פ"ג מהל'
שחטה הלכה ח סמג
לאין קכ טוש"ע י"ד פ"י
רנב סעף ב:

צד ז' מ"י פ"ו מהלכות
גזילה ואכילה ה"ז ז'
סמך עשין פג טושיע ח"מ
ס"י שט סעף א וסעף ד:
צ"ה ח מ"י פ"ג מהל'
שחיטה ה"ז ח סמך
לחין קכ טושיע י"ד ס"י
רלז סעף ב:

צו ט י מ"י שס ה"י יח:
צו כ מ"י פ"ז מהלכות
שכירות הלכה ב פתג
עשין פט עושי"ע ח"מ ס"י
שיב סעוף טו:

תורה אור השלם

1 כי יקרא קן צפור
לפניו בדרך בכל עץ או
על הקצר אפרוחים או
במים ותאם ברצת על
האפרוחים ואל על
הבצים לא תקח והם
על הבנים: רבים כו'
2 שלח תשלח את האם
ואת הבנים תקח לך
למען ייטב לך והארבת
למים: דברים כו'

הגהות הב"ח

(א) גם' לא זריבא כחצר
דמשכיה. גיב ע"ל דף מט
ע"ב: (ב) רש"י ד"ה קרי
וכי' דכיוון: (ג) ד"ה
ברציאת רוסה: (ד) תוס'
ד"ה לא וכי' אח"כ שילח
כ"ל ואת ר' נחמיה:

הגהות דגר"א

דמשכר שלא נ"י. נ"ב אל
רמזים כח אפי' השכר
(ועמ"ש רמז נח"מ ס'
ש"ג ס"ק ה): [ב] תוה'
ד"ה תרומ. אלל נ"י.
ורמז"ל כח דכ"ג הוא
דנע"ה כמש"ל י"ד ב' רב
ספא אחר נ"י ב' וזה נ"י
(וע"ש בס"ק ז):